

URZĄD PATENTOWY w WARSZAWIE OPIS PATENTOWY

A45f 3

Nr 29372.

Kl. 33 d, 8/07.

Giuseppe de Finetti, Mediolan.

Nosidło.

Zgłoszono 13 sierpnia 1938 r.

Udzielono 8 listopada 1940 r.

Pierwszeństwo: 19 sierpnia 1937 r. (Włochy).

Noszenie ciężarów wszelkiego rodzaju na plecach wywołuje szybko zmęczenie u ludzi nawet na równej drodze, a tym bardziej na drodze nierównej lub górzystej. Używane dotychczas nosidła posiadają zazwyczaj ramię lub pasy, które zakłada się na ramiona, tak że ciśnienie, wywierane przez nosidło, i właściwy ciężar rozkłada się na dwie składowe, obydwie nachylone względem osi pionowej dźwigającego. Jedna ze składowych jest skierowana w tył na ramiona i wywiera ciśnienie na mięśnie barków, ramion i klatki piersiowej, której tamuje czynność oddychania. Druga składowa wywiera ciśnienie ku przodowi, obciąża stos pacierzowy i powoduje różne bóle miejscowe, nawet gdy ciężar nie jest zbyt wielki.

Przedmiotem wynalazku jest nosidło, które umożliwia uniknięcie tych niedogodności, bowiem przenosi ciśnienie, wywierane przez ciężar, w przybliżeniu pionowo na barki, zmniejsza ciśnienie, skierowane ku przodowi, i nie obciąża stosu pacierzowego lecz miednicę w okolicy krzyża. W zasadzie nosidło składa się ze sztywnej mocnej lecz lekkiej ramy, posiadającej narządy do podtrzymywania i umocowywania ciężaru, które są nastawne, względnie wymienne, i mogą być zastosowane do różnego kształtu ciężarów. Rama ta posiada dwie zagięte u góry części, które obejmują ramiona dźwigającego i sięgają z tyłu na plecach w dół. Na tych dwóch sztywnych częściach są umocowane giętkie pasy, które przebiegają jako cięciwy wzglę-

dem zagiętych końców części i opierają się na barkach i plecach dźwigającego. Obydwie sztywne części posiadają dolne końce, dopasowane do bioder dźwigającego i są zaopatrzone w giętki pas, opasujący tułów. Rama, najlepiej metalowa, może być wykonana w kształcie litery X, w której zakrzywienie prawej strony jest przedłużone do ramion lewej strony i odwrotnie.

Według wynalazku rama, wykonana z metalu, jest utworzona z dwóch sztywnych, mocnych lecz lekkich części, które z prawej i z lewej strony mogą być umocowane na dźwigającym. Części te nie przecinają się w kształcie litery X, lecz są połączone ze sobą przez poziome poprzeczki, wskutek czego budowa jest prostsza i bardziej wytrzymała. Obydwie części są u góry zakrzywione i posiadają środki do umocowania pasów, nakładanych na barki i plecy. Środkowe odcinki tych części przebiegają prosto następnie wyginają się i są zakończone u dołu prostoliniowymi przedłużeniami, zaopatrzonymi w łączniki, do których jest przymocowany nastawnie w kierunku pionowym pas, obejmujący tył.

Aby nosidło zajmowało mało miejsca podczas nieużywania, obydwie symetryczne części ramy mogą być osadzone obrotowo w pionowych tulejach, tak iż mogą nakładać się na siebie.

Na załączonym rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku, przy czym fig. 1 i 2 przedstawiają widok ramy z przodu i z boku, fig. 3 — widok ramy złożonej, fig. 4 — widok, uwydatniający przechylnosć części ramy, fig. 5 i 6 — pasy do umocowania i noszenia, fig. 7 — widok środkowej części ramy, fig. 8 i 9 widok z przodu i z boku części łączników, zakładanych na ramę, i fig. 10 i 11 widok założonego nosidła.

W przedstawionym na rysunku przykładzie wykonania nosidło składa się z ramy metalowej i z zespołu pasów. Rama metalowa posiada dwie symetryczne czę-

ści, których końce górne 21, opierające się na barkach dźwigającego, są zagięte i zaopatrzone w spiralne haczyki 22. Oprócz tego posiadają one umieszczone u dołu pierścienie lub pałaki 23. Obydwa symetryczne odcinki części ramy są zespolone prostoliniowo w miejscu 24 w części środkowej, układającej się na plecach tragarza. U dołu części są zaopatrzone w zagięcia 25 skierowane ku przodowi i na boki. Są one zakończone prostymi przedłużeniami 26, które wypadają w przybliżeniu na wysokości krzyża dźwigającego. Na końcach 26 znajdują się uszka 27, u góry zakończone spiralnymi haczykami 28.

Chcąc zmniejszyć objętość nosidła podczas nieużywania, można je złożyć. Obydwie części prostoliniowe 24 są przy tym wpuszczone do rurek 29, w których mogą być obracane. Obydwie rurki 29 są połączone ze sobą za pomocą poprzeczek 30 i 31. Gdy więc część 24 obróci się w kierunku, widocznym na fig. 4, to rama składa się płasko, gdyż części 25 układają się wklęsłymi stronami ku wewnątrz, a górne końce 21 układają się na krzyż. Ruch obrotowy obu ramion może być ograniczony za pomocą zapadek lub oporków 32 a rygle 33 mogą służyć do ustalenia ramion w położeniu otwartym.

Niemetalowe części nosidła mogą być wykonane ze skóry, tkaniny lub gumy. Do tych części niemetalowych należą pasy barkowe, pas miednicowy i pas ręczny.

Pasy barkowe 34 są przedłużone do pasów, które krzyżują się na plecach tragarza. Są one na każdym końcu zaopatrzone w pierścienie do zaczepiania za spiralne haczyki 22 i 28 ramy metalowej. Oprócz tego są one zaopatrzone w rzemienie, które powinny być przeciągnięte przez pierścienie 23. Pas miednicowy 38 posiada sprężkę lub zapięcie a długość jego jest nastawna; jest on przepuszczony przez uszko 27, umocowane u dołu na ramie metalowej. Ponieważ jest kilka uszek 27 mo-

zna pas dostosować odpowiednio do położenia bioder.

Uchwyty lub paski 39 (fig. 11 i 10) są zaopatrzone w pierścienie metalowe do zawieszania w haczykach spiralnych 22.

Na opisanych dotychczas częściach nosidła są umocowane narządy do przytrzymywania i zamocowania ciężaru. Jeden z tych narządów jest przedstawiony dla przykładu na fig. 8 i 9. Stanowi go mała ramka 40, która u góry posiada dwa haczyki 41 a u dołu śrubę z nakrętką skrzydełkową 42. Na górnej poprzeczce 31 znajduje się szczelina do umieszczenia i umocowania śruby 42. Ramka 40 może być odpowiednio uzupełniona w rozmaity sposób, np. przez umieszczenie pierścieni, ramion, równego kształtu i długości haczyków itd. odpowiednio do rodzaju i kształtu noszonego ciężaru. Do każdej ramy głównej można zastosować różne wymienne ramy pomocnicze 40.

Szczegóły konstrukcyjne i rozmiary nosidła, narządy do umocowania go na ciele dźwigającego i środki do umocowania ciężaru mogą być zmieniane w zależności od potrzeby w granicach wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Nosidło, znamienne tym, że posiada ramę główną, wykonaną najlepiej z metalu, złożoną z dwóch sztywnych, mocnych lecz możliwie lekkich belek pionowych, układających się symetrycznie z prawej i lewej strony dźwigającego i połączonych ze sobą za pomocą w przybliżeniu poziomych poprzeczek, przy czym

wsuwane belki są u góry zagięte i zaopatrzone w narządy do umocowania pasów lub taśm, opierających się na barkach i plecach dźwigającego, w środkowej części są prostoliniowe, u dołu są zagięte ku przodowi i na zewnątrz i zakończone prostoliniowymi przedłużeniami, które są zaopatrzone w łączniki, służące do umocowania pasa, nastawianego na wysokość i obejmującego miednicę dźwigającego.

2. Nosidło według zastrz. 1, znamienne tym, że symetryczne główne belki ramy są połączone ze sobą za pomocą belek metalowych.

3. Nosidło według zastrz. 1, znamienne tym, że górna część każdej belki jest połączona z pionową częścią tejże belki tuleją, która umożliwia obrót jej tak, iż obie belki mogą układać się na sobie gdy nosidło nie jest używane.

4. Nosidło według zastrz. 1 i 3, znamienne tym, że poprzeczki ramy są zaopatrzone w narządy ryglujące do ustalania belek ramy w położeniu otwartym.

5. Nosidło według zastrz. 1 — 4, znamienne tym, że posiada wymienną, służącą do założenia i umocowania ciężaru ramkę pomocniczą, zaopatrzoną u góry w kilka haczyków a u dołu w śrubę z nakrętką skrzydełkową, przy czym górna poprzeczka ramy jest zaopatrzona w oporki, a dolna poprzeczka w szczelinę dla przejścia i umocowania sworznia śrubowego ramki pomocniczej.

Giuseppe de Finetti.

Zastępca: inż. B. Müller,
rzecznik patentowy.

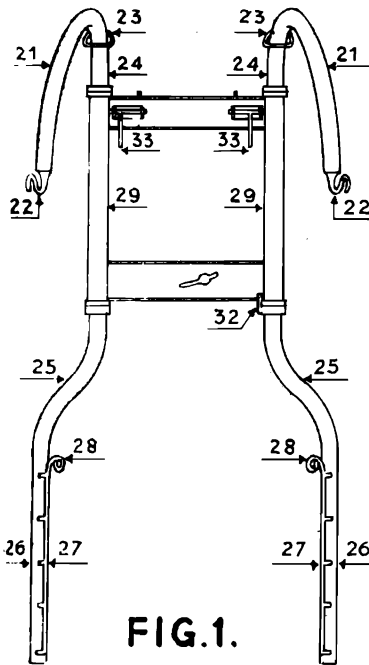

FIG. 1.

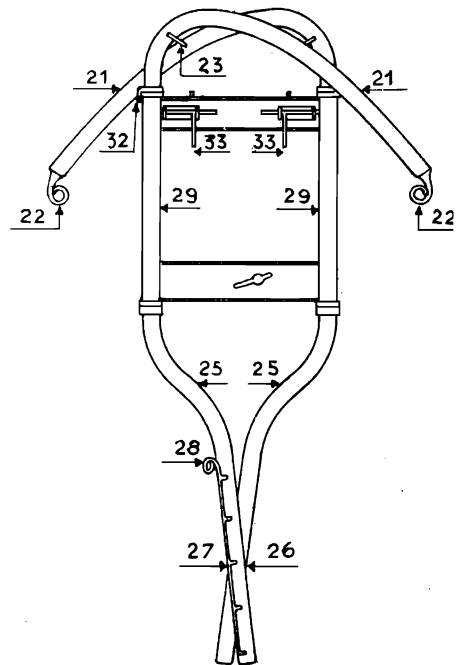

FIG. 3.

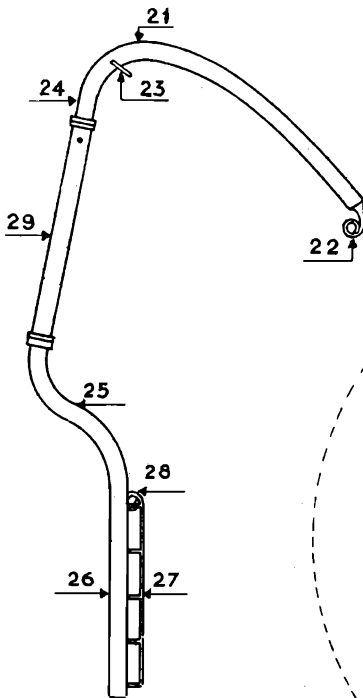

FIG. 2.

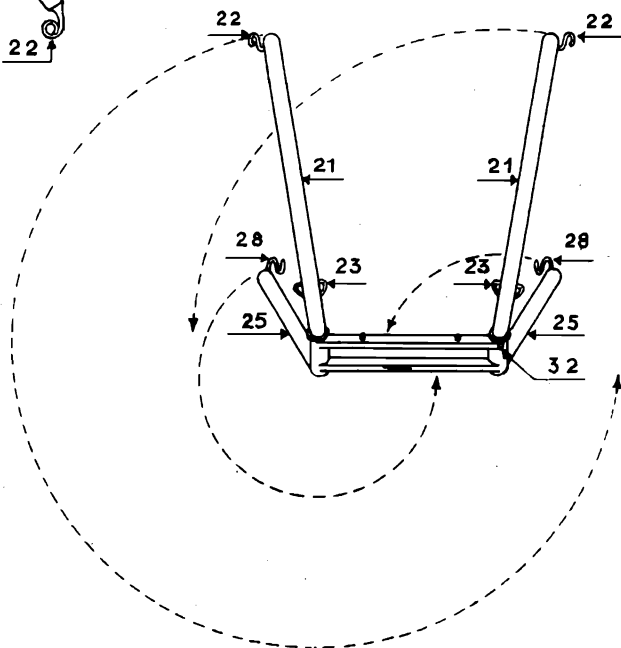

FIG. 4.

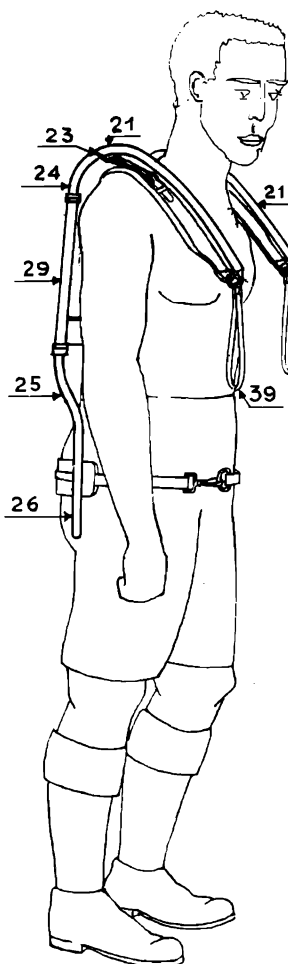

FIG. 10.

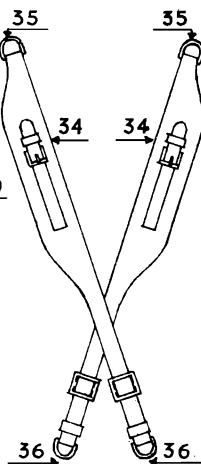

FIG. 5.

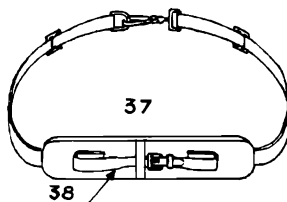

FIG. 6.

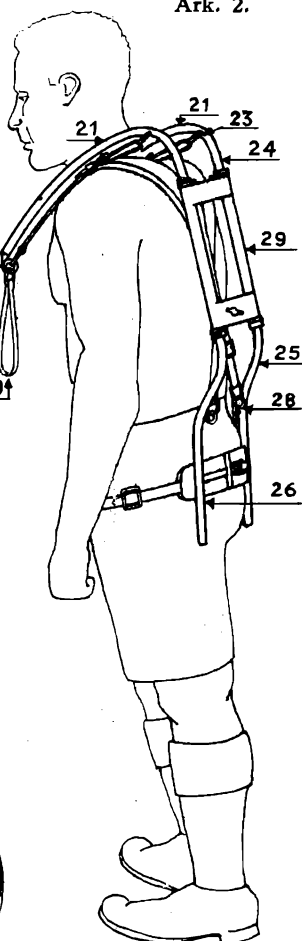

FIG. 11.

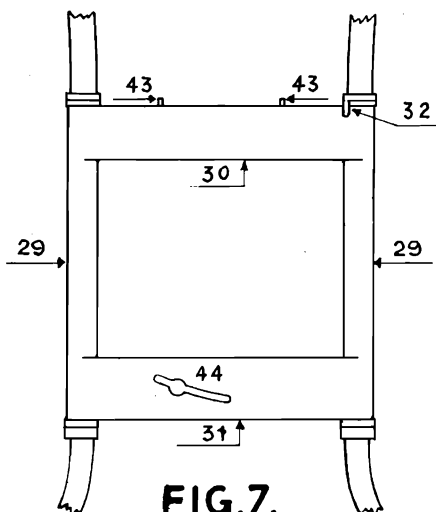

FIG. 7.

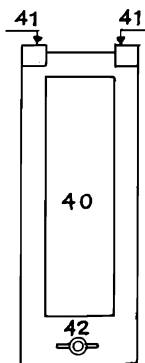

FIG. 8.

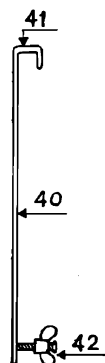

FIG. 9.